

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 6Csp/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118338518
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:6118338518.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v právnej veci žalobcu žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 24 785 199, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému W. M., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX, XXX XX Š., právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou Višňovská, s.r.o., so sídlom Radničné námestie 279/4, 052 01 Spišská Nová Ves, v konaní o zaplatenie 343,95 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému náhradu trov tohto konania podľa pomeru úspechu vo veci vo výške 100 % .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému zaplatiť mu 343,95 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne, zo sumy 343,95 Eur od 17.12.2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Poukázal na skutočnosť, že dňa 10.12.2014 uzavrel právny predchodca žalobcu spoločnosť Provident Financial, s.r.o. so žalovaný zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 610837810, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.500,00 Eur. Žalovaný sa v zmluve zaviazal tento úver splácať v týždenných splátkach v celkovom počte 60, pričom posledná splátka bola splatná dňa 03.02.2016. Pôžička bola žalovanému poskytnutá formou predplatenej platobnej karty odovzdanej žalovanému do vlastných rúk a to tak, že peňažné prostriedky boli žalovanému na tejto karte k dispozícii najneskôr 13. deň podpisu zmluvy. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť náklady v celkovej sume 522,55 Eur, ktoré zahŕňujú zmluvný úrok a poplatok za garantovanú službu. Súčasne žalovaný uzavrel aj Zmluvu o poskytnutí služby Komfort dňa 10.12.2014, ktorá je dobrovoľnou doplnkovou službou a bola zjednaná odmena vo výške 772,50 Eur. Žalobca si v konaní túto sumu neuplatňoval. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky spoločnosti Provident na žalobcu, táto skutočnosť bola oznámená žalovanému listom zo dňa 16.12.2016. Žalobca všetky úhrady žalovaného započítavala na istinu poskytnutého úveru. Žalovaný svoje záväzky voči žalobcovi, ani jeho právnomu predchodcovi z uvedenej zmluvy riadne a včas neplnil a dlžnú sumu žalobcovi napriek predžalobnej výzve do dňa podania žaloby neuhradil, z titulu poskytnutej pôžičky uhradil celkovo sumu 1.156,05 Eur. Žalobca si preto dlžnú sumu uplatnil žalobou na súde, pričom si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z istiny dlžnej sumy vo výške 343,95 od 17.12.2016 do zaplatenia.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 09.10.2018 vydal platobný rozkaz v súlade s ustanovením § 145 ods. 3 CSP. Žalovaný v zákonnej lehote podal proti predmetnému platobnému rozkazu odpor. Žalovaný vo svojom odpore uviedol, že na Okresnom súde v Rožňave prebieha konanie o určenie bezúročnosti uvedenej úverovej zmluvy vedené pod sp. zn. 10Csp/67/2016. Žalovaný mal za to, že nie je v hospodárnosti konania, aby sa viedli dve konania, ktorých predmetom sporu je totožná skutočnosť a to nároky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 618037810 zo dňa 10.12.2014. Žalovaný preto navrhol, aby súd odstúpené konanie v zmysle ustanovenia § 164 CSP prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného pod. sp. zn. 10Csp/167/2016. Žalobca vo svojom podaní uviedol, že nesúhlasí s prerušením ani prípadným spojením predmetných konaní, nakoľko si v tomto konaní uplatňuje len bezúročnú sumu, preto výsledky uvedeného konania nemajú právny význam pre toto konanie, jedná sa o dve samostatné konania s požadovaním dvoch odlišných nárokov. Po návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, upomínací súd postúpil vec tunajšiemu súdu na jej prejednanie.

3. Tunajší súd uznesením č.k. 6Csp/5/2019-74 zo dňa 05.03.2019 právoplatným dňa 28.03.2019 návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na OS Rožňava pod sp. zn. 10Csp/67/2016 zamietol. Súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na prerušenie konania. V konaní vedenom pod sp. zn. 10Csp/67/2016 súd rozhodol rozsudkom zo dňa 12.12.2018, pričom práve ohľadom určenia bezúročnosti predmetného spotrebiteľského úveru bolo konanie zastavené, nakoľko sám žalovaný čiastočne zobral žalobu späť ohľadom určovacích výrokov. Predmetom tohto konania ostalo rozhodnúť o žalobe na zaplatenie sumy 1201,22 Eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Súd ohľadom zmluvy č. 610837810 ustálil, že žalovaný obdržal úver vo výške 1500,00 Eur a žalovanému vrátil formou splátok sumu 1156,05 Eur a preto sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne neobohatil. Výška poskytnutého úveru ani splátok v predmetnom konaní nebola sporná. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie proti predmetnému rozsudku. Žalobca si uplatňuje v tomto konaní sumu vo výške 343,95 Eur, ako rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 1.500,00 Eur a uhradenými splátkami vo výške 1.156,05 Eur, teda je možné konštatovať, že si uplatňuje sumu bezúročnú a bez poplatkov. Navyše je nevyhnutné konštatovať, že uvedené sumy plne korešpondujú aj so sumami uvádzanými v konaní vedenom pod sp. zn. 10Csp/67/2016. Vzhľadom na zastavenie konania v časti určovacích výrokov na základe čiastočného späťvzatia žaloby práve žalovaným v konaní vedenom pod sp. zn. 10Csp/67/2016 a s poukazom na skutočnosť, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje len bezúročnú sumu, je zrejmé, že výsledky uvedeného konania nemajú právny význam pre toto konanie. S poukazom na vyššie uvedené súd návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 14.05.2019, pričom obe strany sporu zhodne navrhovali predmetné pojednávanie odročiť, nakoľko medzi stranami prebiehajú intenzívne mimosúdne jednania. Súd pojednávanie odročil.

5. Následne žalovaný podaním zo dňa 16.07.2019 uviedol, že dňa 23.10.2016 podal na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal určiť spotrebiteľský úver zo Zmluvy č. 61083810 zo dňa 10.12.2014 za bezúročný a bez poplatkov. Žaloval právneho predchodcu žalobcu spoločnosť Provident Financial, s.r.o.. Žalobca v tomto konaní svoj nárok odôvodňuje zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016. V konaní sp. zn. 10Csp/67/2016 nebolo oznámené že žalobca prevzal pohľadávku veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok a v tomto konaní naďalej vystupoval ako žalovaný spoločnosť Provident Financial, s.r.o.. V predmetnom konaní si žalovaný započítaval svoju pohľadávku s pohľadávkou spoločnosti Provident Financial, s.r.o. ako pôvodným veriteľom. Na základe uvedeného má žalovaný za to, že pohľadávka pôvodného veriteľa v súčasnej dobe neexistuje, nakoľko došlo dňa 29.03.2010 medzi žalovaným a právnym nástupcom pôvodného veriteľa spoločnosťou Endepro, s.r.o. v likvidácii k uzatvoreniu Dohody o urovaní, ktorú predložil a v ktorej si zmluvné vzťahy dohodli, že podpisom tejto dohody už medzi nimi neexistujú žiadne ďalšie záväzky, ani žiadne sporné práva, ktoré by vyplývali alebo sa nejako týkali spotrebiteľských zmlúv a táto dohoda predstavuje úplné urovanie. Touto dohodou zároveň došli k vzájomným zápočtom pohľadávok oboch zmluvných strán a to aj zápočet pohľadávky, ktorú si v tomto konaní nárokuje žalobca. Na základe uvedeného mal žalovaný za to, že nárok žalobcu je v celom rozsahu nedôvodný a navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

6. Žalobca podaním zo dňa 06.08.2019 reagoval na vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že Dohoda o urovaní na ktorú odkazuje žalovaný je voči žalobcovi neúčinná. Žalobca predmetnú pohľadávku nadobudol Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2016 a stal sa tak právnym nástupcom a

zostatok pohľadávky bol na neho platne prevedený. Je preto neprijateľné aby bol ovplyvnený právnym dokumentom podpísaným dva roky po postúpení pohľadávky dňa 29.03.2019. Právny predchodca nebol oprávnený vykonávať akékoľvek úkony vo vzťahu k postúpenému zostatku pohľadávky. Poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/7/2010 zo dňa 14.10.2010. Na základe uvedeného rozsudku, predmetom postúpenia môže byť len neuhradený zostatok dlhu, t.j. právo na plnenie od dlžníka. Dohoda o urovaní je dokumentom zaväzujúcim výhradne právneho predchodcu žalobcu a žalovaného titulom vykonaných úhrad, ktoré si ponechal právny predchodca žalobcu. Na žalobcu bol postúpený nesplatený zostatok dlhu, kedy žalovanému bol poskytnutý úveru vo výške 1.500,00 Eur, pričom žalovaný uhradil 1.156,05 Eur. Žalobca neviduje žiadne čiastkové úhrady žalovaného, preto navrhol aby súd rozhodol v zmysle žalobného petitu.

7. Súd vo veci opätovne nariadil pojednávanie. Žalobca ako aj žalovaný ospravedlnili svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania, poukazovali na svoje vyjadrenia a súhlasili aby súd vec prejednal prípadne aj rozhodol v ich neprítomnosti.

8. Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovaného podľa § 180 Civilného sporového poriadku.

9. Rozsudkom Okresného súdu Rožňava č. k. 6Csp/5/2019 - 186 zo dňa 19. 11. 2019 súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 343,95 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne, zo sumy 343,95 Eur od 17.12.2016 do zaplataenia a priznal žalobcovi náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci vo výške 100%.

10. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný. Ako prvé napádal nepreskúmateľnosť rozhodnutia a taktiež to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia (§ 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP). Poukazoval na citované konania vedené na súdoch, ktoré odzrkadľujú vznik predmetu konania, ako aj na podanie citované ako dohoda o urovaní zo dňa 29.03.2019 v znení ďalších podaní zo dňa 08.11.2017 a 15.07.2019, ktorými apeloval na to, že bol neprávom uvedený do omylu, nakoľko predmetnou dohodou o urovaní došlo k vzájomným zápočtom pohľadávok zmluvných strán a to aj zápočet pohľadávky, ktorú si žalobca nárokuje a ktorú mu súd prvej inštancie priznal v plnej výške, pričom mal súd za to, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno tvrdených skutočností, aj keď on ako obranu predložil dohodu o urovaní, ktorú mal uzavrieť s právnym predchodcom žalobcu, resp. spoločnosťou Endepro s.r.o., v likvidácii, ktorá sa mala týkať započítania pohľadávok aj z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy a všetkých súdnych sporov ohľadom spotrebiteľských zmlúv citovaných v predmetnej dohode. Teda mal k dispozícii zmluvnými stranami podpísanú dohodu o urovaní, ktorá bola platne uzavretá. Apeloval ale na to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal skutočnosť a to zmluvu o postúpení pohľadávky a ak áno, tak žalovaný ňou nedisponuje, keďže mu nikdy nebolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré mu malo byť doručené, čo taktiež z odôvodnenia rozhodnutia ani nevyplýva, a preto žalobcom uplatnený nárok je nedôvodne uplatnený, keďže zanikol vzájomným započítaním na základe dohody o urovaní zo dňa 29.03.2019 a v čase rozhodovania súdu prvej inštancie už neexistoval. Preto nebol opodstatnený dôvod na to, aby súd nároku žalobcu vyhovel a vo veci rozhodol vyhovujúcim výrokom. Navrhoval rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

11. Krajský súd v Košiciach po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa a konania, ktoré mu predchádzalo Uznesením č. k.: 3CoCsp/18/2020 - 245 zo dňa 16.03.2021, rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Odvolací súd v tomto konkrétnom prípade dospel k záveru, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP je naplnený s odkazom na nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku v znení namietaných konkrétnych skutočností, a to aj v znení naplnenia odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1, písm. b) CSP, ktorý s naplneným odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP úzko súvisí. Z obsahu spisu a z odôvodnenia napadnutého rozsudku je nutné vyvodit', že v posudzovanom prípade sa súd prvej inštancie neriadil uvedenými pravidlami. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku síce uviedol, čoho sa žalobca v konaní domáha a prečo, aj to ako sa

vo veci vyjadril žalovaný, avšak ďalej neuviedol, ktoré konkrétne skutočnosti považoval za preukázané, v jeho odôvodnení absentuje úvaha súdu, ktorou sa riadil pri konkrétnom hodnotení dôkazov.

13. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie po zhrnutí vyjadrení sporových strán, citácii ustanovení právnych predpisov, bez náležitého konkrétneho a presvedčivého odôvodnenia dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, aj keď sa dôsledne nevysporiadal s procesnou obranou žalovaného, čo sa týka doručenia postúpenia pohľadávky, taktiež dôsledne a konkrétne nevzdal zreteľ na predchádzajúce konania, na ktoré žalovaný aj v odvolaní poukazoval, t.j. konkrétne a náležite sa súd nevysporiadal aj s konaniami, ktoré predchádzali vzniku tohto nároku a tým s dôvodnosťou predmetnej pohľadávky s odkazom na uzavretú dohodu o urovaní, ktorej platnosť žiadna zo strán sporu, podľa odvolateľa v konaní nespochybňovala, v kontexte aj prebiehajúcich konaní.

14. Nakoľko súd prvej inštancie sa dôsledne v zmysle § 220 ods. 2 CSP nevysporiadal s predloženou dohodou o urovaní, so zmluvou o postúpení pohľadávok ako aj s prebiehajúcimi konaniami v znení návrhu žalovaného na prerušenie tohto konania, s odkazom na konkrétne odvolacie námietky žalovaného, kde tvrdil, že v čase rozhodnutia súdu už neexistoval opodstatnený dôvod uplatnenia žalobného nároku, keďže ho už raz zaplatil, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a § 391 ods. 1 CSP s tým, že v ďalšom konaní bude povinnosťou súdu postupovať v súlade s procesnými predpismi a ústavnými zásadami tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv sporových strán, t.j. sa relevantne, ako aj vecne správne vysporiadať so všetkými dôkazmi predloženými stranami sporu v kontexte namietaných skutočností v podanom odvolaní s posúdením nároku žalobcu pod príslušné právne normy, berúc zreteľ aj na skutočnosti potrebné pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku, pričom povinnosťou súdu v zmysle § 220 ods. 2 CSP je potrebné svoje rozhodnutie odôvodniť v znení aj konkrétnych námietok žalovaného (§ 391 ods. 2, 3 CSP).

15. V súlade s vyššie uvádzanými právnymi závermi súdu vyššieho stupňa vyplývajúcimi z jeho uznesenia (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k.: 3CoCsp/18/2020 - 245 zo dňa 16. 03. 2021) tunajší súd opätovne pristúpil k posúdeniu nároku žalobcu.

16. Súd vo veci nariadil pojednávanie a vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu, žalovaného a právnej zástupkyne žalovaného, podľa § 180 Civilného sporového poriadku.

17. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

18. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 610837810 zo dňa 10.12.2014 (ďalej len „Zmluva o úvere č. „610837810“) vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v sume 1.500,00 Eur, pričom bolo určené, že celkové náklady žalovaného podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, s tým, že úrok bol vyjadrený úrokovou sadzbou 26,50 % ročne zo sumy úveru, t.j. vo výške 255,96 Eur, a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 266,59 Eur. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere č. 610837810 tak predstavovali ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 71,15 %. Celková čiastka podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi na základe Zmluvy o úvere č. 610837810, bola tvorená súčtom úveru a celkových nákladov, pričom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere č. 610837810 a pri predpoklade riadneho a včasného plnenia dlhu predstavovala sumu 2.022,55 Eur. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. 610837810 predstavovala 36,30 %. Žalovaný sa zaviazal dlžnú sumu splatiť žalobcovi v 60 týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú bola určená sumou 33,71 Eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy bola určená sumou 33,60 Eur. Úver bol poskytnutý na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky, a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol určený na siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia Zmluvy o úvere č. 610837810.

19. Zo Zmluvy o poskytnutí služby KOMFORT zo dňa 10.12.2014 (ďalej len „Zmluva o zabezpečení č. „610837810“) vyplýva záväzok žalobcu žalovanému za odmenu pravidelne poskytovať službu, spočívajúcu v informovaní zákazníka o prevedení sumy úveru v prospech bankového účtu podľa zmluvy o úvere, prebrať od zákazníka peňažné sumy určené na úhrady splátok spotrebiteľského úveru v mene

zákazníka na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, informovať zákazníka o prijatí úhrady splátky k spotrebiteľskému úveru; a zároveň záväzok žalovaného zaplatiť za poskytnutie tejto služby celkovú odmenu vo výške 772,50 Eur, a to v 60 pravidelných splátkach - v 59 týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 12,88 Eur a poslednej splátke vo výške 12,58 Eur, počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

20. Z Potvrdenia o vyplatení pôžičky na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 610837810 vyplýva, že žalovaný čerpal úver. Z Výpisu splátok a úhrad žalovaného k Zmluve č. 610837810, vyplýva, že žalovaný splátkami v jednotlivých obdobiach uhradil celkovo sumu 1.156,05 Eur

21. Z listu - Predžalobnej výzvy - zo dňa 23.08.2016 vyplýva, že v dôsledku, že žalovaný riadne nesplácal úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 610837810 a Zmluvy o poskytnutí služby KOMFORT, ho žalobca vyzval, aby uhradil dlžnú sumu vo výške 1.713,72 Eur najneskôr do 02.09.2018, a zároveň ho upozornil, že ak v stanovenej lehote dlh neuhradí, podnikne proti nemu právne kroky za účelom jeho súdneho vymáhania.

22. Z dohody o urovaní zo dňa 29.03.2019 uzavretej medzi žalovaným, Radoslavou Psočkovou a spoločnosťou Endepro, s.r.o. v likvidácii vyplýva, že jej predmetom sú aj existujúce zmluvné vzťahy okrem iného aj Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 610837810 zo dňa 10.12.2014, následne súdne spory okrem iného aj konanie sp. zn. 10Csp/67/2016, pričom predmetom urovnania je nový záväzok medzi stranami a to že spoločnosť Endepro je povinná zaplatiť žalovanému a U. M. sumu 1.454,89 Eur, každý so žalobcov sa zaväzuje na späťvzatie návrhov v rámci vedených súdnych sporov.

23. Súd sa tiež oboznámil s Vyhlásením ku karte Provident zo dňa 10.12.2014, so Žiadosťou o predčasné splatenie úveru zo dňa 10.12.2014 a s Oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 a so súdnym spisom sp. zn. 10Csp/67/2016.

24. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a preto ju v celom rozsahu zamietol.

25. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

26. Podľa ustanovení § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12.2014, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o úvere č. 610837810 (ďalej len „Občiansky zákonník“):

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2014, t.j. ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere č. 610837810 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

28. Podľa ust. § 191 ods. 1, 2, Civilného sporového poriadku, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

29. V sporovom občianskom súdnom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s nespĺnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a medzi povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom občianskom súdnom konaní spočíva v zodpovednosti strany za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia strany, táto dôkazné bremeno neuniesla, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jej neprospech. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena, ako aj nositeľa dôkazného bremena.

30. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na označenie dôkazov preukazujúcich pravdivosť skutkových tvrdení. Splnenie tejto povinnosti nie je možné od strán sporu vynucovať. V súvislosti s dokazovaním sa treba zaoberať otázkou dôkazného bremena a jeho významom pre rozhodnutie súdu. Dôkazné bremeno možno charakterizovať ako povinnosť strany, pokiaľ chce byť v konaní úspešná, preukázať pravdivosť svojich tvrdení, ktoré sú relevantné k posudzovanej veci, a teda sú spôsobilé privodiť pre ňu priaznivé rozhodnutie súdu. Zodpovednosť za neunesenie dôkazného bremena teda znamená, že stranu sporu, ktorú zaťažovalo dôkazné bremeno preukázania rozhodných skutočností a toto "bremeno neuniesla", nebude v konaní úspešná. Nestačí, že strana označí dôkazy, ktorými chce preukázať pravdivosť svojich tvrdení. Všeobecne možno preto vyjadriť, že dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, v ktorého záujme je preukázanie pravdivosti ním tvrdených skutočností zakladajúcich jeho právo a na druhej strane žalovaného zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní skutočností, ktoré vylučujú existenciu uplatňovaného práva, ak jeho existenciu žalobca preukázal.

31. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní skutočností, ktoré potvrdzujú existenciu uplatňovaného práva, keďže v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, bolo povinnosťou súdu prvého stupňa vysporiadať sa s procesnou obranou žalovaného, čo sa týka doručenia postúpenia pohľadávky, taktiež dôsledne a konkrétne vziať zreteľ na predchádzajúce konania, na ktoré žalovaný aj v odvolaní poukazoval, t.j. konkrétne a náležite sa vysporiadať aj s konaniami, ktoré predchádzali vzniku tohto nároku a tým s dôvodnosťou predmetnej pohľadávky s odkazom na uzavretú dohodu o urovaní, ktorej platnosť žiadna zo strán sporu, podľa odvolateľa v konaní nespochybňovala. Napriek doručeniu vyššie citovaného Uznesenia KS KE zo dňa 16.03.2021 žalobcovi, tento na jeho závery nereagoval a pojednávania sa nezúčastnil. Obsahom súdneho spisu nie je Zmluva o postúpení pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 610837810, ktorá mala byť na žalobcu postúpená spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. Zmluvou o postúpení pohľadávok dňa 16.12.2016 ktorá by preukázala postúpenie predmetnej pohľadávky na žalobcu, v spise sa nachádza len Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016 adresované žalovanému, bez kópie podacieho hárku, prípadne priloženej doručenky. Z uvedených dôvodov sa preto súd nevedel náležite vysporiadať s procesnou obranou žalovaného ohľadom postúpenia pohľadávky a doručenia oznámenia žalovanému a musel preto konštatovať, že žalobca v konaní náležite nepreukázal samotné postúpenie pohľadávky ako ani doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému. Na základe uvedeného je potom nutné konštatovať, že žalovaný dôvodne uzavrel Dohodu o urovaní so spoločnosťou Endepro, s.r.o., v likvidácii (právnym predchodcom žalobcu - pôvodne Provident Financial, s.r.o.), ktorá sa týkala započítania pohľadávok aj z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy a všetkých súdnych sporov ohľadom spotrebiteľských zmlúv citovaných v predmetnej Dohode. Z dohody o urovaní zo dňa 29.03.2019 uzavretej medzi žalovaným, U. M. a spoločnosťou Endepro, s.r.o. v likvidácii (pôvodne Provident Financial, s.r.o.), vyplýva, že jej predmetom sú existujúce zmluvné vzťahy okrem iného aj Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 610837810 zo dňa 10.12.2014, následne súdne spory okrem iného aj konanie sp. zn. 10Csp/67/2016, pričom predmetom urovnania je nový záväzok medzi stranami a to že spoločnosť Endepro je povinná zaplatiť žalovanému a U. M. sumu 1.454,89 Eur, každý so žalobcov sa zaväzuje na späťvzatie návrhov v rámci vedených súdnych sporov. Všetky žalovaným namietané súdne konania (8Csp/67/2016 a 12Csp/195/2017) boli spojené na spoločné konanie a rozhodovanie pod sp. zn. 10Csp/67/2016 a to uznesením č.k. 10Csp/67/216-27 zo dňa 10.05.2017 a uznesením č.k. 10Csp/67/216-124 zo dňa

02.08.2018. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.05.2017 a 20.08.2018. Súdne konanie vedené pod spisovou značkou 10Csp/67/2016 bolo ukončené právoplatnosťou uznesenia Krajského súdu Košice zo dňa, ktorým tento pripustil späťvzatie žaloby a zrušil rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 10Csp/67/2016-220 zo dňa 12.12.2018 a konanie zastavil, nakoľko proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, ktorý následne podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 04.04.2019 oznámil súdu, že berie žalobu v celom rozsahu späť s odôvodnením, že medzi stranami sporu došlo k mimosúdnej dohode o urovnaní. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.05.2019.

32. Vzhľadom na vyššie citované výsledky dokazovania je nutné konštatovať, že žalovaný spochybnil dôvodnosť predmetnej pohľadávky s odkazom na uzavretú dohodu o urovnaní a to najmä s poukazom na skutočnosť, že žalobca v konaní jednak nepreukázal Postúpenie pohľadávky, ktorá by mala byť jeho žalobným nárokom a nepreukázal ani prípadné doručenie Oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému. Naopak žalovaný v konaní jednoznačne preukázal, že dôvodne uzavrel Dohodu o urovnaní s právnym predchodcom žalobcu, ktorá sa týkala započítania pohľadávok aj z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy a zároveň všetkých súdnych sporov ohľadom spotrebiteľských zmlúv uzavretých s právnym predchodcom žalobcu boli právoplatne zastavené z dôvodu späťvzatia žalôb s poukazom na Dohodu o urovnaní zo dňa 29.03.2019. Na základe uvedeného potom súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

33. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Náhrada trov konania bola žalovanému priznaná vo výške 100 % podľa pomeru úspechu vo veci. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez

autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku).